

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrierile nefranțate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INȘERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anșeruri:
în Viena: M. Deke, Franz
Schick, Rudolf Koss, A. Oppels
Nachfolger; Anton Oppels, J.
Dumner, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenca Havas, Suc-
cursale de România; în Ham-
burg: Karoys & Leebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 8 or. și
30 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarită și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în mâ-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dl. colector.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30: etagiu
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 280.

Brașov, Vineri 20 Decemvre v.

1896.

Nou abonament la GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Ianuarie 1897 st. v.
se deschide nou abonament la
care invităm pe toți amicii și spri-
jintorii foștei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	
pe un an	12 fl.
pe șase luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România și străinătate:	
pe un an	40 franci
pe șase luni	20 "
pe trei luni	10 "

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:	
pe un an	2 fl.
pe șase luni	1 fl.

Pentru România și străinătate:	
pe un an	8 franci
pe șase luni	4 "

Abonarea se poate face mai ușor
prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei”.

Gratulațiile șefilor „națiunii”.

Ca în toți anii, membrii clubu-
rilor partidelor parlamentare ma-
ghiare vor felicita mâne, în ziua de
1 Ianuarie n., pe conducătorii lor.
Intre discursurile, ce se vor ține cu
ocasiunea aceasta, de sigur că cele
mai umflute vor fi adresate de că-
tră ceta mamelucilor, cari „fără deo-
sebir de naționalitate și confesiune”,
vor gratula ministrului-președinte
Banffy și președintelui clubului par-
tidei guvernamentale.

O mică probă a traselor um-
flate naționale, cu cari vor debuta
cei ce trăesc și răsuflă sub soarele
guvernamental, ne dă Corespondența

oficiasă de Pesta într’un articol, cu
care salută ziua „din urmă a mila-
niului statului unguresc”, și în care
vorbesce de „marele grad de mul-
țămire și de indestulare”, ce-i cu-
prinde, când privesc îndărăt la isto-
ria anului din urmă, care s’a ilus-
trat prin serbările milenare.

După ce amintese rugăciunea,
ce a pronunțat-o monarchul la una
din aceste serbări, dice, că „regele
și tronul său nu posedă pe tot ro-
togolul pământului un razim mai
credincios, supuși mai credincioși,
amici mai devotați, decât este oma-
giala, credincioasă și leala națiune
maghiară”.

Când cetesce omul asemenea laude
de sine, scrise și răspândite *ex officio*,
și când de altă parte cetesce, cum
sunt timbrate — tot *ex officio* —
poporele nemaghiare, ca elemente,
ce nutresc în sinul lor nisuiște duș-
mănose statului, tronului, cari prin
urmare nu merită încredere din par-
tea guvernanților, ci trebuie să fiă
ținute în frâu, astfel ca în fiă-care
clipită să simță „mâna de fier”, ce
apasă asupra lor: când cetesce omul
tote acestea, trebuie să se îngrozescă
de cinismul, cel destășură oficioșii
hrăniți din fondul de dispozițiă.

Dacă Românii vor să se intru-
nescă, ca să-și exerciteze și ei drep-
tul constituțional, atunci sunt opriți
și împraștiți cu poliști și cu gen-
darmii, și li-se spune, că ei n’au
dreptul să figureze aici ca naționa-
litate, căci există numai „o singură
națiune unitară politică”. Când se
tracteză der de-un drept, sunt de-
clarați de contopiți cu națiunea
maghiară și dreptul li-se denegă pe
cuvânt, că numai acesteia li com-
pete. Când însă e vorba de virtu-
țile cetățenesci, de credință și lea-
litate, atunci ies erași la ivelă na-
ționalitățile și sunt despărțite de na-
țiunea maghiară, fiind declarate de
elemente dușmane statului, cari sunt
lipsite de acele virtuți cetățenesci

și cari, prin urmare, nici nu merită
încrederea stăpânirii și a tronului.

Din feliicitările reciproce de
mâne ale neîntrecuților noștri gu-
vernanti vor răsună aceleași acor-
duri. Poporele nemaghiare vor fi
de-o parte absolut ignorate și con-
siderate ca disolvate în corpul „na-
țiunii”, ér de altă parte se va înălța
érași drapelul luptei de rasă, decla-
rându-se din nou, că națiunea ma-
ghiară are și „dușmani interni” și
încă foarte mulți, contra cărora tre-
buie să porțe războiul pe viață, pe
morte, și că de aceea se cere să fiă
toți uniți.

Se vor felicita deci cei ce au
ași puterea în mâna și se vor ameți
ei pe ei cu frazele cele mai bom-
bastice, ce le pot inventa creerii lor
șovinisti. Dér cu vorbe și cu frase
încă nu s’a consolidat nici o țéră.
Pentru a ajunge la această țintă se
cere cevași mai mult: se cer fapte,
și nu fapte născute din patima orbă
și din sufletul mic egoist, ci fapte
eșite din pătunderea intereselor și
necesităților reale ale țării, fapte
isvorite din adevărata iubire de pa-
triă.

CRONICA POLITICĂ.

— 19 (31) Decemvre.

Din Belgrad se telegrafiază, că noni
cabinet sârbesc s’a constituit sub presiul
lui Simić, care dela 1890—1894 a fost
ambasador în Viena, după aceea ministru-
președinte sârbesc. În urma unor neînțele-
geri în cabinet însă el a renunțat la por-
tofoliu și a devenit érašii ambasador în
Viena. Se asigură, că Simić are să ur-
meze o politică pacnică atât față cu
Rusia, cât și față cu Austro-Ungaria. Ca-
binetul constituit sub presiul lui se com-
pune astfel: Simić presiul și esterne;
general Misković război; Velmirovici lu-
crări publice; Vučić finanțe; Nika Geor-
gević interne; Andrei Nikolic culte și
instrucțiune publică; Clerici agricultură;
Milanović justițiă. — Incercarea lui Si-

mić, de-o constitui un cabinet de coa-
lițiune, n’a succés. Cabinetul constituit de
el se orde, că nu va avé mai lungă
durată, decât până la alegerile viitoare,
cari însă au să urmeze în curând, de-
orece mandatul Scumpștinei espiră la finea
lui Ianuarie 1897.

Vrënd nevrënd, Sultanul Turciei a
primit reformele propuse de marile pu-
teri, căci nu avea ce face. El a declarat
însă, că pentru introducerea acestor ino-
vațiuni răspunderea o lasă asupra marilor
puteri, deore-oe presimte Sultanul, că aceste
reforme vor grăbi numai oăderea impe-
riului său, fiind-că poporele mohamedane
nu vor primi la nici un cas aceste reforme.
Noué turburări și încuroături se vor nasce.
Turcii din Albania deja se și organizază
pentru a împedeoa nouele reforme favora-
bile creștinilor. Și în această grea situa-
țiune, Sultanul, în loc de a-și întări ar-
mata, se vede silit a dimisiona pe ostași,
deore-oe n’are ou ce-i plăti. Acum de ou-
rënd a dimisionat 100 bataliune de redifi.
În vastul său imperiu numai 150,000 de
ostași voesce să-i țină în activitate. Cu
aceștiia însă nu va puté nici să țină or-
dinea înăintu, nici să apere pacea îna-
fară. Sultanul va fi domnitor numai ou nu-
mele, imperiul său însă are să fiă guvernat
de marile puteri.

In cestiunea liturgiiei unguresci.

Am reproduș și noi șiilele ace-
stea scirea colportată prin diarele
unguresci, cum-că Papa ar fi dat o
enciclică cătră episcopii catolici din
Ungaria, prin care interdițe de-a se
servi unguresce liturgia în bisericile
gr. cat., ba că ar fi dat chiar ordin
de a se nimici cărțile liturgice ti-
părite în limba maghiară. Față cu
scirea acesta, pe care noi am re-
produș-o cu rezervă, fôia catolică
„Alkotmány” dă acum următoarele
amănunte:

Cestiunea în modul cum s’a colpor-
tat prin diare, nu corésponde adevărului, de-
ore-oe — dice fôia catolică — Sfântul

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Regele și Papagalul.

Basn persan.

Traducere de Ion S. Spartali.

În Hindustan trăia într’o vreme un
rege a cărui dreptate făcuse din casa fiă-
cării supus al său un paradis.

Regele acesta, pe lângă tôte celelalte
însușiri bune ale unui cap încoronat, avea
și pe aceea că-i plăcea să găzduescă pe
călători. Pentru scopul acesta, zidise, a-
prope de palat, mai multe clădiri mari în
care erau găzduiți tóți călții veneau în ca-
pitala regatului lui. Ofițerii erau însărcinați
anume ca să primescă pe noii sosiți cu cea
mai mare cinste, ori-care le ar fi fost po-
ziția socială, și de multe ori chiar regele
s’amesteca printre ofițeri ca să primescă pe
mosafiri.

Când veneau ómeni însemnați, invē-
țați, artiști sên călători cari puteau să în-
veselescă pe rege ou vorba lor erau duși
îndată chiar în palat, unde erau primiți de
monarch și vorbeau împreună. Regele soia

astfel tot ce se petrecea în țéra lui și în
țérile străine.

Intr’o di îi sosi un mosafir a cărui
barbă albă ca zăpada dovedea iarna unei
vieți bine împlinite, și p’a cărui frunte ple-
șuvă se cetea istoria secolelor.

Betrânul acesta umblase în tôte păr-
țile lumii și soia tot ce descoperise mintea
omenească.

Regele, aștitat de sciința betrânului a-
cestuia, îl opri mai multe diile la palat și
intr’o di pe când vorbeau de filosofie, veni
vorba și despre lucrurile din lumea cea-
laltă și mai cu sémă despre viață și despre
morte.

Regele își dete părerea și arată óre-
care îndoială în privința nemuririi sufletu-
lui și a imaterialității lui. Betrânul zimbi,
vedând că regele ou tótă invēțatura lui, nu
voia să cređă că sufletul pôte să existe în
afară de materie.

Regele prinse zimbetul acesta și îl
întrebă pentru-ce zimbea. Filosoful se scuză
și spuse că a zimbit ba din pricina acēsta,
ba din pricina cealaltă, numai ca să nu
spue adevărul, însă regele porunci invēța-
tului ca să spue adevărul.

„Sire, dacă nu ‘mi-ai fi poruncit ina-
dins, n’ăș fi îndrăsnit să-ți spun că am
zimbit fiind-că te-am vedut că stai în in-
doială, acum însă văd că de mult țții să
cunosc adevărul și am să-ți dau astfel de
probe, pe cari mi le-a pus Dumnezeu la
îndemână încât ai să cređi.

„Eram încă mic copil când dragostea
de invēțatură a zămislit în mine setea să
cunosc adevărul și dorința să descoper deoa
există într’adevăr în lume. ‘Mi-am petrecut
tótă viața călătorind din oraș în oraș, și
din țéră în țéră, intrând totdeauna în vorbă
ou invēțații cei mai mari și ducând o viață
din cele mai aventurose.

„Intr’un ostrov, unde ‘mi spusese
cineva să mă duc, am făcut cunoscința ou
un invēțat care credea în nemurirea sufe-
tului și avea în mâni probe sigure de ima-
terialitatea lui. Am fest admis în intimi-
tatea invēțatorului aceluia și l’am slujit ca
un nu devotat până când și-a dat sufletul
în brațele mele. Înainte de-a închide ochii,
mi-a descoperit secretul strămūtării sufe-
tului pe care o soia el s’o făcă. Eu pot,
așa dér în minutul acesta, să-ți dovedesc
că un suflet, bunăoară al meu, pôte să pă-

răsescă învelișul material în care este în-
chis, fără ca să sbóre pentru tot’deuna ori
să se ducă în neant, și pe urmă să se în-
tôrcă ér într’acelasi corp său în ori-care
altul și va plăcea”.

După ce rosti vorbele acestea, filoso-
ful prinse o muscă, care-l tot supéra, o
uocise fără să-i strice trupul și o aruncă la
picidrele regelui, rugându-l să bage foarte
bine de sémă ceea ce era să se întemple.

Invēțatul făcu o mișcare, își scóse su-
fletul din corp, corpul oăđu lung pe covor;
— apoi intră în trupul mușoșei și regele o vedu
că începe să sbóre pe dinaintea lui; pe
urmă ieși din muscă și intră ér în corpul
său, și regele vedu oăđund pe o parte
musca neînsufletită și de altă parte moș-
neagul soulându-se și întrebându-l, deoa
era acum încredințat de neatirnarea sufe-
tului și a materiei.

Regele, care nu putea orde ce vedé,
sta tot ou degetul strins între dinți și par’
că înpietrit de multa mirare,

Betrânul făcu mai de multe-ori proba,
așa că regele nu mai putea să se îndoescă.
Bine încredințat, că era adevărat ceea ce
vedea, monarchul ceru filosofului să-l în-

Scaun apostolic n'a dat în cestiunea această nici o enciclopedică și nici că era lipsă de-a se da, deoarece rezolvarea cestiunii din vorbă este a-se face cu totul pe altă cale.

De altminterlea scirea colportată prin diare stă în legătură cu marea deputațiune a greco-catolicilor (renegați) din Hajdu-Dorogh. Acestă deputațiune, după cum se știe, s'a prezentat astă-vară atât la ministrul cultelor în Budapesta, cât și la primarele, pentru de-a cere introducerea în biserică a liturghiei unguresci și înființarea unui episcopat greco-catolic maghiar. Liturghia ungurescă stă în aceea, că anumite părți ale liturghiei, ca de exemplu ecteniile și evanghelia, le ceteșce, ori le cântă preotul în limba maghiară.

Ministrul de culte Wlassics a făcut atunci deputațiunele cele mai mari promisiuni. Primarele însă a declarat deputațiunii, că în ce privește înființarea și dotarea noului episcopat, acesta cade în sfera de drept a regelui apostolic, ér ce privește liturghia, această are s'o hotărască S-tul Scaun.

Ce-i drept, greco-catolicii din Hajdu-Dorogh folosesc limba maghiară la liturghia deja de-un secol și jumătate, fără ca această praxă să fi fost aprobată din partea bisericii. Basași pe această praxă vechiă, ei cer acum, că după ce au și cărți bisericești tipărite în limba maghiară, să li-se permită a se și folosi de ele, respective să se introducă acest usus în toate bisericile greco-catolice cu limba maghiară.

Deore-ce însă atât cestiunea liturghiei, cât și cea a episcopatului, privesc afacerile interne ale tuturor episcopatelor greco-catolice, S-tul Scaun a predat cestiunea, împreună cu toate informațiunile privitoare la ea, congregațiunii de propagandă fide pentru rezolvare.

Acestă congregațiune încă în ședința dela 26 Sept. a stabilit *textul răspunsului*, care text însă până în timpul de față nu este dat publicității și în mod oficial nu s'a adus nici la cunoștința episcopilor greco-catolici, nici a primatelui. De aceea, termină „Alkotmány“, ori-ce combinațiune privitoare la hotărârea congregațiunii este prea timpurie. Hotărârea congregațiunii însă, după cum este informată numita fôia, se va publica încurând.

Asasinii lui Stambulov.

Interesante sunt câteva depunerii ale martorilor din ziua 5-a și a 6-a de pertractare în procesul contra asasinilor lui Stambulov.

Un adănc efect a făcut aparițiunea d-nei Stambulov care, chemată fiind ca martoră, a dîs în mijlocul celei mai mari tăceri: „Ați voit cu ori ce preț să mă vedeți aici. E-tă-mă! La întrebările d-vostre răspund numai una. Cei de colo (arată cu degetul asupra acusaților) nu sunt cei vinovați. Eu îi iert, achitați-i și d-vôstră. Căci d-ta, d-le președinte, și d-ta, d-le pro-

curor, știți foarte bine cine sunt vinovații! Mai mult nu am de dîs!“

Și d-na Stambulov nici că a dîs măcar cu un cuvânt mai mult.

O ciudată depunere făcî martorul George Indji. El a fost scriitorul la consiliul de miniștri și dîce, că Nacevici și Tuff-koiev au primit 20,000 franci dela președintele societății macedonene „Ciril și Metodiu“.

Forțe misterioasă este și istoria cu cele 52 foi. Martorul absent Nișkov, care plecase în președinte procesului a scris tribunalului, că depunerile sale adeverate sunt scrise pe 52 foi și depuse la un prieten. Se caută prietenul și se găsește în persoana lui Vasile Gorbanov. Acesta spune, că a dat pachetul lui Cristu Panaiatov. Cel din urmă se prezentă înaintea tribunalului și prezentă un pachet. Președintele îl deschide și găsește în el două atestate ale lui Nișkov și afară de aceea 50 de foi de hârtia nescriasă.

Șa ceteșce apoi corespondența privitoare la originea revolverului nr. 4072, care s'a găsit pe locul, unde s'a săvârșit atentatul. Fabricantul belgian spune, că l'a vîndut unui anumit Kristovici. Acesta, se dîce, este identică cu Tufekiev, care însă pretinde, că a vîndut revolverul în Sofia. Medicii chemați ca experți atestăză, că Stambulov a fost în toate simțurile atunci, când a numit numele celor, pe cari i-a privit ca asasinii săi.

Mare senzația a făcut împărțirea președintelui tribunalului, că în ziua premergătoare s'a furat revolverul lui Stambulov, ce era depus pe masa tribunalului ca corpus delicti.

Procurorul Georgiev a motivat acuzațiunea într'un discurs, care a durat 5 ore, apelând la judecători și jurați, să-și dea sentința asupra unei crime, ce are o importanță atât de mare. Tufekiev, dîce el, este autorul intelectual al crimei și el a procurat mijlocele necesare pentru executarea ei.

Apărătorul lui Tufekiev, Dr. Danev, s'a străduț să dovedească, că Tufekiev nu este nici urzitorul, nici părtașul crimei. Asemenea se știeșce avocatul Orasakov să dovedească, că clientul său Bone Georgiev e nevinovat și spune, că acesta dela 1885 încoace a lucrat pentru liberarea Macedoniei. Este deci un om de caracter, care ar fi mărturisit crima, de ar fi săvârșit-o.

În fine avocatul Makedonski apără pe vizitiul Azov.

SCIRILE ȚILEI.

— 19 (31) Decembrie.

Sturdza la Goluchovski. Din Viena se telegrafiază, că d-nul D. Sturdza, fostul ministru-președinte român, sosind Lunia trecută la Viena, a avut alaltăieri o audiență la Goluchovski, ministrul de externe austro ungar.

vețe misterul acesta și tot ce învățase chiar el după atâtea șotene și călătorii. Îi propuse chiar să-i dea jumătate din bogățiile lui și să împărțescă cu el chiar corôna, dacă va voi să-i destăinuască secretul.

„Omul care știe cu curaj treptele ce duc la viața adevărată, la lumea nematerială și la fericirea veșnică, și care cunoșce adănc misterul sufletului, nu-și întorce capul decât ca să se uite cu dispreț la totă grămada de țărînă, pe care o lasă înapoia lui. Eu am voit, Sire, să te învăț secretul meu, fără să mă fi gândit să primesc în schimb o răsplată ori-cât de mică; ș'apoi, în lume nu e nimic, cu care să se pōtă plăti destăinuirea, pe care am să-ți-o fac și pe care voesc să-ți-o las ca o amintire respectuoasă despre scurta mea ședere în regatul Majestății Tale“.

Bătrânul făcî repede pe regele să înceteze cu mulțumirile și-l învăță secretul lui. După câte-va încercări, școlarul-rege ajunsese tot așa de dibaci ca și profesorul-învățat.

Filosoful își luă atunci rămas bun dela monarh și nimeni din regat nu știe, că

regele știe o taină așa de însemnată, afară de regina, de favorita lui, și de primul ministru, care era tot într'o vreme și președintele cel mai bun al regelui.

Intr'o zi de vîntătoare, întemplantu-se ca regele să se depărteze de șuita lui, și fiind numai cu primul-ministru lângă el, uoie o antilopă frumoasă, care trecuse foarte aproape de rege. Animalul străpuns de săgeată oădă îndată și ministrul vorbi atunci astfel regelui:

„Sire, iacă o antilopă al cărui suflet a șburat și în locul acesta suntem foarte departe de lume, nu ne pōte vedea nimeni. Sublima Majestatea Vôstră mi-ar face mare cinste, dacă ar binevoi să-mi arate cum se face strămutarea sufletului dintr'un corp într'altul, despre care ați binevoit a-mi vorbi de atâtea ori. Am o dorință nespūsă să văd chiar cu ochii mei lucrul acesta de neocșut, cel puțin odată în viața mea!“

Regele, fără să-și inchipue, că în pielea ministrului său s'ascunde sufletul unui trădător din cei mai primejdioși, primi bucurous să-și implinescă dorința. Însă abia întră în trupul antilopei și numai decât

Ministru în armată. Ministrul comun de rășboi al dat cu câte-va săptămâni mai înainte o ordinațiune, prin care dispune să se constată prin medicul intensitatea vederii la soldați. Cu ocaziunea acestei cercetării s'a aflat, că între feciori sunt foarte mulți, cari nu vîd așa după șcum prescrie regulamentul. Cei miopi, după-ce au fost vizitați, au fost transportați în spital, șeu au fost puși sub grija medicului. Rezultatul a fost, că cea mai mare parte dintre ei, aflându-se incapabili de serviciu, au fost concediați. Până acum la asentare feciorii nu erau vizitați, că ore vîd destul de bine. De-aici încoace însă, cu ocaziunea asentărilor, se va constata și distanța, la care pot să vadă.

— o —

O librărie sârbescă închisă prin autorități. Foile unguresci din Budapesta spun, că un funcționar din ministerul instrucțiunii publice al Serbiei, cu numele Milan Obradovic, a primit dela guvernul sârbesc o colecțiune de cărți în valoare de 30,000 franci. Obradovic a adus aceste cărți în Ungaria și a deschis la Zemlin o librărie. Autoritățile unguresci însă au închis librăria pe cuvânt, că în urma cerceșterii ar fi aflat, că noul librar urmăreșce școapuri politice, importând pe teritoriul ungar cărți „panslaviste“ și cu „tendință spre o mare Sârbia“. De-odată cu închiderea librăriei, Obradovic a fost pus sub paza poliției, dér în sărbătorile Crăciunului, nefind destul de bine păzit, el a fugit la Belgrad. Așa prezentă lucrul foile unguresci. De șigur însă, că lucrurile nu vor fi stănd tocmai așa. Șovinștilor unguri nu le convine să se propage literatura sârbescă în mijlocul poporului sârb de sub stăpânirea lor. Asta e totul.

— o —

O comoră prețioasă s'a aflat la Lemberg cu ocaziunea unor săpături, ce se fac pe teritoriul așa numitei „cetăți vechi“. Un mare borcan de tinichea s'a găsit în pământ, plin de galbini de prin seculul 12 și 13. De-asupra banilor se afla un șot scris pe pergament, care până acum încă n'a fost descifrat, dér la totă întemplantarea va fi de mare interes.

— o —

Diare anarchist. Fôia tipografilor „Gutenberg“ anunță, că ou 1 Ianuarie 1897 va apăre în Ungaria un diare anarchist sub numirea: „Allah nekül“ („Fără ștat“). Fôia va fi edată de d-l Dr. Eugen Schmidt.

— o —

Succi a înebunit. Celebrul Succi, care a ștat patru-șeci de zile fără să mănânce nimic, a înebunit zilele trecute în mod șubit la domiciliul său din Paris. Întrând acasă pe la orele 1 din noște, apucat de o curieș furioasă, luă din vestibul un port-umbrel și începî să spargă tot în cele două camere pe cari le avea foarte bine mobilate. La șgomotul, ce făcea nenorocitul nebun, toți vecinii alergară urmași de por-

tarul casei și de agenții poliției. Succi, când îi vîdî, le aruncă în cap cu tot ce îi eșia înainte: feșnice, știele, vase, bronșuri, giuvaeruri etc. Cu ore-care dificultate agenții poliției reușiră să-l lege cot la cot și să-l transporte la comisariatul de lângă Operă. Aoi nenorocitul Succi se mai linișți puțin și ședî aproape o oră în corpul de gardă cîntînd și rișînd, dér de odată o nouă curieș îi veni, după care agenții comisariatului îl conduseră în infirmeria deponului. Succi începuse pe la șfirșitul lunii Noemvree la teatrul de varietăți Olympia o ajunare, care trebuia să șie patru-șeci de zile, dér pe care a trebuit să o întreprupă după două săptămâni. De atunci nenorocitul era trist și foarte măhnit, că nu și-a putut ține angajamentul.

— o —

„Societatea Șodalilor Români“ din Brașov va da Mercuri șera, în ziua primă de Crăciun, o producțiune și petrecere colegială în sala hotelului Central „Nr. 1“. Începutul la 7 ore șera. Intrarea de persoană 80 cr. v. a. Bilete se pot căpeta la d-l Eremias, la Librăria Nic. Ciurcu, la Casina română și șera la casă. Oferte marimioșe se primesc cu mulțumită și se vor chita în publice.

— o —

Concert. Musica militară va concerta la Vila Kertsch atât mîne șera, Vineri, oăt și Sâmbătă șera. Începutul la 6 ore. Intrarea prin ușa de cătră strada Căldărariilor. Taxa 20 cr.

— o —

Șcriș mărunte din România. D-l colonel Constantinovic, comandantul gardei regale din Belgrad, a fost primit Marți de Regele Carol în audiență șolemă ca ș trimis extraordinar al M. Șale Regelui Alexandru al Serbiei. D-l colonel Constantinovic a remis M. Șale Reginei marea cruce cu brillante a Șfântului Șava, ér M. Șale Regelui o scrisore autografă a M. Șale Regelui Alexandru. La palat s'a dat un prănz de gală în onorea trimisului Regelui Alexandru.

— Marți, fiind ziua onomastică a M. Șale Reginei, s'a oficiat un Te-Deum la Metropoli și ș'au făcut numerose inscrișii la Palat. Apoi la ora 10 M. Șa Regina a invitat la Palat mai mulți copii din șocietatea bucureșteană.

— Din Constantinopol se telegrafiază, că conferinșele între delegații români și otomani pentru încheierea unui tratat de comerciș s'a început Duminecă. Marele vizir a primit marea cordon al Șteiei României“.

— Baronul de Hurmuzachi, deputat în Camera austriacă, se află în Bucuresci, d-sa a asistat Lună la ședința Camerei.

— Camerele vor lua vacanșă Sâmbătă în 21 v. curent, până la 12 Ianuarie v. Vacanșă de Crăciun a Curșilor și tribunalelor va dura dela 21 Decemvree v. până la 2 Ianuarie v.

— A fost numit definitiv la catedra șa, d-l Dr. Emil Pușcariu, profesor de șitologie la facultatea de medicină a Universității din Iași.

ministru își trecî sufletul în corpul regelui, fiind-că și el învățase secretul acesta dela un moș al lui fermeoător din cei mai temuși.

Regele, ajuns antilopă, vîdî cu durere de inimă pe ministrul său încoalecând pe armășarul regal și fugind în gona calului. Încă temându-se să nu fiă ucis de trădător care, era șigur regele, va veni curînd înapoi cu ceilalți vîntători, fugi căt îl țineau picioarele lui cele nouă spre câmpiile cele mai depărtate și spre munșii unde nu se putea sui picior de om.

Trădătorul ajunș repede acolo unde erau toți vîntătorii. Cartezanii, zăriîd pe acela pe care îl credeau ștăpânul lor fugind în gona armășarului, își inchipuiră numai decât că s'a întemplant o nenorocire.

Regele cel fals le șpuse, într'adever, foarte întristat, că ministrul său căduse de pe cal. Vîntătorii și curtea regală se duseră în pripă acolo unde le șpuse regele și luară trupul neîșuflețit al ministrului. Prinșeră pe urmă și calul și duseră mortul în oraș.

Trădătorul însă de giaba bătî pădurea lungiș, și curmeziș, fiind-că nu mai putî găsi antilopa.

Obosit și supărat în șine, se hotărî să se întoră în oraș, unde cheltui foarte multe parale ca să înmormenteze pe șom-pul său ministru, pe fratele său cum îi dîcea el și pe sluga lui cea mai credincioasă, pe care îl pierdu-șe printr'o eștfel de nenorocire; mai cu șemă nu uită să viă în ajutorul mostenitorilor lui, pe cari îi șocoti, cu drept cuvânt, ca adeverați copii ai lui. Pe urmă făcî ce voi și nu se lipsi de nimio bucurându-se în totă clipa, că isbutise în planul lui șcârbos.

Însă, chiar din zilele dintăi vîdî cu durere că nu era fericit, fiind-că, șera, când se duse în camera reginei, ea îl primi cu rēcělă. Regina băgase de șemă numai decât purtarea lui stingace și curînd bănuie, că omul pe care totă lumea îl luase drept regele, nu era adevăratul rege, îl respingea instinctiv, șpunîndu-i în fiă-care zi, ca să se depărteze de dênșă, că nu este șănătoșă, ori gășea alte pricină și regele o credea în tot dênșă.

— D-l G. Adamescu, profesor la liceul „Sincal“, a fost primit în audiență de S. Regele, cărui i-a prezentat lucrarea „Istoria literaturii române“, lucrare pentru care a fost felicitat de M. S. Regele.

— Prințul Dimitrie Ghica, președintele Senatului, care se bolnăvise greu în zilele din urmă, se află acum înafară de orice pericol. Marți a părăsit patul.

— D-l profesor G. A. Urechii a fost confirmat în postul de decan al facultății de drept dela Universitatea din Iași, pe un nou period de trei ani.

— În Budești, județul Ilfov, s'au răsculat țeranii. Răscolul a fost potolită după luptă crâncenă de vr'o de ore între răsculați și răsculați. Un gendarm și vr'o patru țigani au fost ușor răniți. În urma luptei ce s'a făcut, se constată, că răscolul se datorează faptului, că gendarmii au primit să execute un mandat de arestare în contra unui Țigan, hoț de cai.

— De mai mult timp un hațio de porci mistreți devastau semănăturile de pe lângă pădurea Vărbilău din județul Pravara. Dilele trecute porcii au venit până lângă sat și unul chiar a intrat pe linia șutului. Locuitorii începură a-l gonii, când sătean îi eși înainte cu un topor. Mistrețul însă în trecere îl sfâșia cu colții și porocivul țeran rămase mort pe loc. Săteanii toți se luară după mistreț și-l infundară într'o vale, unde l'ucisără.

Din Senatul român.

Discuțiunea asupra răspunsului la Mesagiul.

Ședința din 13 Decembrie v.

(Urmare)

I. P. S. S. Metropolitul Moldovei spune, că o țară nu poate exista fără religie, fără biserică. Cu credința în Dumnezeu Domnii s'au ridicat poporul și au soșpat țara de dușmani. Clerul nostru, autoritatea bisericească, a dat exemplul de pace. Clerul trebuie amestecat în luptele politice; el este respectat în tot-deuna autoritatea în Stat. Clerul vrea pace, dragoste și frăție. Tema Statului este religia, precum temelia societății este familia — ele trebuiesc der respectate. (Aplause).

Este o anomalie și un anachronism în pasajul, în care se spune: „Guvernul Majestății Văstre va avea tot sprijinul nostru pentru realizarea reformelor“. Care guvern? — căci altul era când ni-s'a prezentat Mesagiul, și altul este acum pe banca ministerială.

Mai este însă un eveniment important petrecut înainte de deschiderea sesiunii, asupra cărui Mesagiul tace. Și era natural să tacă, pentru-că fostul guvern considera cestiunea ca tranșată de un înalt decret constituit și că nu era nevoie de amestecul său, deci nu avea ce vorbi Coronei.

Dér guvernul actual a făcut din acest act un act politic și a creat un precedent național fericit pentru viitor. Mai poate acum Senatul la adresă să trecă peste acest eveniment?

D-l Sturdza nu a voit să trateze cestiunea cu nimeni; ér d-l Aurelian, mai po-

Regina sta tot bolnavă, regele tot antilopă și trădătorul tot rege.

Regele antilopă însă făcu ce făcu, cu toată mâhnirea din inima lui și cu toate sărăciunile ciudate, pe cari le făcea, și fii primis între celelalte antilope; în puțină vreme, învăță viața și obiceiurile antilopelor. Iși petrecea totă vremea, amestecat printre turmele sălbatice ale antilopelor, ca să se plimbe, deși îi săngera inima, și deși i' curgea mereu sângele acesta pe obraji, sub formă de lacrimi.

Intr'o zi, pe când umbla pe-o câmpie, cădu la picidrele lui un papagal verde și tiner ca și ierba, pe care oăduse biata păsărică, ca să-și dea suflarea din urmă. Regele regele își lăpădă pielea de antilopă, intră în trupșorul papagalului și sbură în aer. Se legă curând cu alți papagali, și fiind-că trecea în ochii semenilor lui drept cel mai deștept papagal, fu curând numit de dănsii căpitanul și sfetnicul lor.

(Va urma.)

liticos, a consultat partidul și fruntașii țerei și i-a dat o deslegare multumitoare. — Dér noi ce suntem? — Dependența unei politice a ministrului-președinte? — Mai suntem s'eu nu espreșiunea țerei, reprezentanții opiniei publice? — Tăcerea Adresei în această privință este un anachronism și o anomalie.

Vorbitorul d'ice, că cabinetul trecut a trebuit să se retragă pentru a se liniști spiritele, pentru a potoli agitația; d-l Sturdza nu mai are autoritatea necesară pentru a-o face, de aceea trebuia să cadă și cabinetul a căduț în mod corect constituțional.

D-l Maiorescu se miră cum miniștrii Stoicescu și Cantacuzino au putut să subscrie jurnalul consiliului de miniștri, prin care s'a anulat sentința contra Metropolitului, când aceiași miniștri au semnat jurnalul, prin care s'a executat sentința contra lui.

D-l general Budișteanu s'a retras dintr'un sentiment de susceptibilitate, pentru că n'a voit să-și stergă singur semnătura. D-l Stoicescu însă a rămas în minister.

Și-a inaugurat noul minister înveselindu-ne cu strigătul de: Să trăească M. S. Sultanul. Da, să-l ție Dumnezeu lui Mahomed pe M. Sultanul pentru-ca să facă ceea-ce d-l Stoicescu spunea, că a făcut deja.

D-l Sturdza ne spunea cu acea ocaziune, că a luat parte la acte mari la cari a conlucrat totă națiunea, cu principele Cuza, cu principele Carol la 1866, cu proclamarea independenței la 1881. Da, dér atunci aveam sistem reprezentativ, totă țera era reprezentată în Parlament, pe când acum vedem, că cu ocaziunea investiturii noului Metropolit M. S. Regele a fost nevoit să adauge la formula tradițională, că ceremonia s'a făcut și „în fața fruntașilor țerei“, pentru-că fruntașii țerei sunt în afară de parlament. Guvernul este cu un picior în parlament și cu altul în casa privată a d-lui Lascau Catargiu — și de acolo a tranșat o cestiune națională.

Este dér o întrebare de conștiință ce trebuie să ne punem: decât suntem s'eu nu reprezentanții opiniei publice?

Disolvarea parlamentelor poate fi rezultatul a două împrejurări. S'eu în urma unui conflict între guvern în Camere — și atunci ministerul cere Coronei să tranșeze diferendul prin un nou apel la țară; s'eu când s'au întâmplat evenimentele, cari te fac să-ți pui întrebarea de conștiință, decât mai represinți opinia publică din țară.

Nu s'a putut rezolva cestiunea gravă pe care ați numit-o națională decât cu concursul lui Lascau Catargiu, al lui Take Ionescu și ceilalți; prin urmare nu reprezentați opinia publică din țară, și acum dér se impune s'eu disolvarea parlamentului, s'eu cel puțin retragerea guvernului.

Alt-fel veți trăi din ce în ce mai slab până la istovire, lipsiți de încrederea că reprezentați țera. La venirea la guvern ați voit să anihilați partidul advers prin unanimități, prin alungarea lui din parlament; astăzi este anihilarea majorității prin lipsa de încredere. Pentru cuvintele de mai sus d-l Maiorescu declară oă va vota contra proiectului de Adresă. (Aplause).

D-l P. Grădișteanu constată, că cele trei discursuri pronunțate ieri de d-nii Cantacuzino, Brăbețeanu și de T. Maiorescu au fiă-care nota lor caracteristică, ceea ce arată, că în partidul conservator sunt trei tendințe diferite. D-l Cantacuzino reprezintă grupul acelor, cari resping acțiunile violente; d-l Maiorescu reprezintă fracțiunea dogmatică a junimiștilor; d-l Brăbețeanu reprezintă pe tinerii conservatori mai turbulenți, mai nerăbdători.

Oratorul vorbește apoi de manifestările, cari au precedat căderea guvernului trecut, imputând conservatorilor, că ei au provocat desordini de stradă, esaminésă imputările aduse de d-nii Maiorescu și Brăbețeanu atât vechiului cât și actualului guvern. Răspunzând la imputarea, că regimul liberal a închis bărbăților marcanți ai conservatorilor ușa Parlamentului, oratorul susține, că vina nu este a guvernului, ci a legii electorale, care permite aseme-

nea monstruoșității. De aceea, esolamă, sunt pentru o lărgire a sistemului electoral și pentru reprezentarea proporțională a minorităților.

Ni-se pune întrebarea: De ce s'a retras d-l D. Sturdza? Am putea răspunde întrebând: De ce s'a retras d-l Lascau Catargiu? Asemenea cestiuni nu se pun unui partid, în care fiă-care să supune deciziunilor luate de majoritatea membrilor. Óre tot așa se petrec lucrările în tabăra conservatoare? În partidul liberal nu sunt ciocni, cari pregătesc inurmământări de clasă în țară; la noi nu sunt certuri pentru portofoliu nici pentru porto-franc. Noi vom menține unitatea partidului, căci soim, că această unitate este necesară pentru interesele țerei.

D-l P. Grădișteanu trece apoi la „uricioșă“ cestiune metropolitană, făcându-i istoricul și polemizând cu d-l Maiorescu.

Răspunzând d-lui Maiorescu, care arătase, că disolvarea Parlamentului se impune, d-l Grădișteanu susține, că nu există nici o cauză bine întemeiată, care să necesite un nou apel la țară s'eu retragerea partidului liberal. Din contră, esolamă oratorul, trebuie să urmăim a sta la putere, ca să dovedim, că putem să muncim spornic pentru țară.

D-l P. S. Aurelian d'ice, că guvernul nu se conduce de persoane, ci de partid. Guvernul actual face parte din partidul liberal ca și cel trecut, prin urmare nu vede de ce i se face mereu întrebarea, decât s'a schimbat direcția guvernului.

În cestiunea Metropolitanului, șeful partidului conservator ni-a oferit concursul în mod absolut desinteresat. Trecând la cestiunea sulevată de d-l Maiorescu a disolvării s'eu a retragerii partidului liberal, d-l Aurelian arată, că nici parlamentul nici partidul liberal nu au nici o vină; este regretabil, că fruntașii țării s'eu nu fiă în Parlament, dér e vina alagătorilor, nu a noastră. De-altminte, d'icând, nu este unitate de vederi în partidul conservator.

În fine d'ice guvernul nu se va retrage decât atunci când nu va mai avea încrederea Parlamentului. Liberalii sunt datorți Coronei și țerei să rămăie la putere și să dovedească puterea lor de muncă. (Aplause).

Discuțiunea se închide. Se ia în considerare proiectul de adresă.

Răspunsul Regelui la adresa Senatului.

În ședința dela 16 Decembrie v. a Senatului președintele a comunicat, că biroul împreună cu comisiunea de Adresă au prezentat la palat Regelui Adresa Senatului. D-l Petre Grădișteanu dă cestiune răspunsului Regelui, pe care Senatul îl ascultă în picioare. Etă-l:

Domnul Președinte,
Domnilor Senatori,

Cu adăncă și sinceră mulțumire primesc mărturisirile de credință și iubire ce mi-le arătați în numele Senatului ca un răspuns al glasului națiunii.

Nu mai puțin fericit sunt de a vedea oă de mult acest înalt corp primesce scumpele dovești de prietenie și simpatie ce ni-s'au dat de Statele vecine și amice prin măgulitoare primire făcută moștenitorului Tronului la Moscova și prin visita ilustrului Suveran al Austro-Ungariei, care a fost salutată de țera intrégă într'un mod așa de călduros.

Patriotismul, de care Senatul este în sufleteț, imi este o singură dovadă, că guvernul Meu va găsi în domniile-văstre tot sprijinul dorit pentru înțelepță și oampănita rezolvare a însemnatelor cestiuni ce vi-se vor supune. Țera unită și liniștită înăuntru așteptă dela domniile-văstre o muncă rodnică, care să-i asigure propășirea ei în toate ramurile activității sale și să întărească renumele ce și-a dobândit în afară.

Incredințat, că veți răspunde pe deplin la aceste așteptări, vă mulțumesc încă odată, d-lor Senatori, în numele Reginei, al Meu și al Familiei Mele, pentru călduroșele urări ce Ne ați adus și rog A Tot Puternicul să reverse bine-cuvântările sale

asupra scumpei noastre Români. (Aplause prelungite).

Tot în ședința de Lună după cestiunea răspunsului regal, senatorul Ilariu Isvoranu a interpelat pe d-l președinte al consiliului, și a cerut esplanțiu pentru-că cabinetul Dim. Sturdza, care era asigurat de concursul aprópe unanimității corpurilor legiuitoare, s'a retras; decât guvernul, actual este continuitatea celui trecut; decât are aceleași vederi asupra cestiunilor de politică generală precum și în politica esterióră. Afară de acesta i-a adresat și mai multe întrebări relativ la modul cum s'a tranșat cestiunea fostului Metropolit Ghenadie.

ULTIME SCIRI.

București, 30 Dec. În ședința camerei de ér, ministrul-președinte Aurelian, răspunzând ante-vorbitorilor, a d'is între altele: „Mă întrebați de cestiunea națională? Dér n'am luat nici un angajament în această cestiune. Ori-când veți voi sent gata să stau de vorbă cu D-Vóstră și să vă arăt, cari sunt vederile noastre. Așfi dori să ni-se arate, sub ce raport partidul național liberal a adus prejudiții cestiunii naționale“.

Colecta pentru îmbrăcarea copiilor sărace din Brașov.

(Urmare.)

Ana Petrescu, Maria N. Dușoiu, Luisa Popescu, Ioan de Lemeny, Sofia Eughiușliu, Maria de Lemeny, Catinca Pușcariu, Lucia Bologa, I. Soaciu, N. Bogdan, I. B. Boiu, P. Dan, Sasana Laszlo, Elena Mureșianu, Elena Baiulescu, Emilia Sancioli, Sofia Spuderoa, Maria Baiulescu, N. N., Maria Trandafilides, Eleftera Safrano, Gr. Maior, Frații Mhalovici, N. N., Eugenia Arion, Elisa Adurian, N. Eremias, Maria N. Popovici, Virgil Șotropa, Sofia Senicea, Eufrosina Axentie, Virginia Vlaicu, Maria D. Stinghe, Revesica Chicomban, Virgil Onițiu, Elena Voina: câte 2 fl.

Paraschiva F. Pernea, Elvira Navrea: câte 1 fl. 50 cr. Maria S. Median 1 fl. 20 cr.*

(Va urma.)

DIVERSE.

Doctorul practic. Un doctor fórte econom avea obiceiul să folosescă pentru rețete scrisorile și anunțurile, pe care le căpăta, întrebunțând partea nesorisă a acestora. Intr'o zi vine la d'ensul un pacient fórte nervos și-i cere un mijloc calmant. Doctorul scrie rețeta și i-o predă pacientului; dér acesta dintr'odată se face galbin ca céra. Pe dosul rețetei sunt tipărite cu litere grase cuvintele: „Inurmământarea va avé loc Mercuri la 4 ore p. m.“

Din școlă: Invěțătorul: „Ce fel de cuvânt e vorba ou? — Școlarul: „Vorba „ou“ e substantiv“. Invěțătorul: „Și de ce gen e acest substantiv? — Școlarul: „Substantivul „ou“ e de genul neutru“. — Invěțătorul: „Și de ce este de genul neutru? — Școlarul: „Pentru-că din el poate eși s'eu cocóș s'eu găină: prin urmare el este un substantiv de genul neutru s'eu amestecat“.

Literatură.

Amorul Experimental, meditații asupra căsătoriei după fiziologia genului omnesc, de doctorul Iules Guyot. Traducere de Ion S. Spartali. Prețul 4 lei. — Cărticica apărută sub acest titlu este de-o elegantă esecutiune tehnică, tipărită pe hărtia cea mai fină și e invětită în pânză. Se află de vânzare în Brașov la librăria N. I. Ciurou, în București la librăriile: Sococ et Comp. și la C. Müller, cum și la d-l editor I. S. Spartali (Strada Știrbei 56.)

*) La începutul acestei dări de sémă, unde se amintesc, că patru dintre fetițele sărace au primit îmbrăcăminte ca dar etc., este a se cetti: ca dar din partea omnișoră Olga A. Popovici.

Călimdarul Plugarului pe anul 1897 este cel mai mare și cel mai eficient între călimdarile românești apărute până acum.

Din interesantele Memorii din 1848/49, scrise de regretatul prefect de Legiune Vasile Moldovan, se mai află de vânzare câteva exemplare la administrația țării noastre.

A apărut și se află de vânzare în librăria arhiepiscopalească din Sibiu: Preotul din Wakefield, naratiune de Oliver Goldsmith.

A apărut și se află în deposit la librăria E. Sracoe & Comp. în București: Asupra însemnătății studiilor orientale cu privire specială la Români de Th. Avr. Aquiletti.

ceului din Buzău. Această disertație conștătătoare din 40 pagini, este dedicată d-lui Const. C. Moisiu.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Maior

Cursul la bursa din Viena.

Din 30 Decembrie 1896.

Table with exchange rates for gold, silver, and various currencies like the Austro-Hungarian and German marks.

Table with exchange rates for London, Paris, and Italian notes.

Cursul pietei Brașov.

Din 31 Decembrie 1896.

Table with market prices for various goods like flour, oil, and sugar in Brașov.

Publicațiune.

Având subscrișă Eforia școlară trebuință de 100 stânjeni lemne de fag de ars pentru băile ei de abur din Brașov.

Ofertele sunt a se adresa la Eforia școlilor centrale române gr. or. din Brașov până la 19 (31) Decembrie 1896.

Licitația verbală se va ține în 20 Decembrie 1896 v. (1 Ianuarie 1897) la 10 ore înainte de amiază în Cancelaria Eforiei.

Ofertele au se cuprindă și descrierea lemnului după lungime și calitate.

Oferenții vor fi datorii înainte de termenul licitațiunii a aduce câte un stânjin de lemne de probă, care se vor plăti deosebit după prețurile pieței.

Lemnele nu se vor aduce toate deodată, ci în mai multe rânduri după cum liferantul va fi avisat din partea subscrișei Eforii.

Brașov, 28 Novembre (10 Decembrie) 1896.

Eforia școlilor centrale române gr. or. din Brașov.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscrișă administrațiunii. În cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemânt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe ori.

Administr. „Gazeta Trans.”

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei” a 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Main railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Ghiriș-Turda, etc.), train types, and departure/arrival times.

Notă: Orele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se citi de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre însemnăză orele de noapte.